

॥ भाग्यसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - ३/प्रश्नः - ८/अनुवाकम् - ९)

प्रातरग्निं प्रातरिन्द्र॑ हवामहे प्रातर्मित्रा वरुणा प्रातरश्विना॑।
प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातः सोममुत रुद्र॑ हुवेम॥१॥

प्रातर्जितं भगमुग्र॑ हुवेम वयं पुत्रमदितेर्यो विधुता॑।
आर्द्धश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चिद्राजां चिद्यं भगं भक्षीत्याह॑॥२॥

भग प्रणेतर्भग सत्यराधो भगेमां धियमुदवददन्नः।

भगप्रणो जनय गोभिरश्वैर्भगप्रनृभिर्नृवन्तः स्याम॥३॥

उतेदानीं भगवन्तः स्यामोत प्रपित्व उत मध्ये अह्ना॑म्।
उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य वयं देवाना॑ सुमतौ स्याम॥४॥

भग एव भगवा॑ अस्तु देवास्तेन वयं भगवन्तः स्याम।
तं त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि सनो भग पुर एता भवे॑ह॥५॥

समध्वरायोषसोऽनमन्त दधिक्रावेव शुचये पदाय॑।
अर्वाचीनं वसुविदं भगन्नो रथमिवाश्वावाजिन आव॑हन्तु॥६॥

अश्वा॑वती॒र्गोम॑तीर्न उ॒षासो॑ वी॒रव॑तीः स॒दमु॑च्छन्तु भ॒द्राः।
घृ॒तं दु॒हा॑ना वि॒श्वतः॑ प्रपी॑नायू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥७

यो मा॑ऽग्ने भा॒गिन॑ः स॒न्तम॑थाभा॒गं चि॑कीर्षति।

अभा॒गम॑ग्ने तं कुरु॑ माम॑ग्ने भा॒गिनं॑ कुरु॥८॥